

РЕШЕНИЕ

№ 3921

гр. София, 18.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 7-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на осми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВАН АЛ. СТОИЛОВ

при участието на секретаря ЗЛАТКА АТ. ШУМАНСКА
като разглежда докладваното от ИВАН АЛ. СТОИЛОВ Административно наказателно дело № 20231110202559 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 59 и сл. от ЗАНН

С НП № 22-4332-026447/15.12.2022 г., издадено от Гургана Владимирова Борисова - началник група към отдел „ПП“ при СДВР, на Д. Н. М., с ЕГН *****,

за това, че на 07.09.2022 г., около 16:10 часа, в гр. София, по бул. „В. Левски“, управлява л. а. Фолксваген Пасат с рег. № СВ №№№№ НМ, регистриран на „АЛД Аутомотив“ ЕООД, с посока на движение от ул. „Ген. Скобелев“ към бул. „Патриарх Евтимий“, и на кръстовището с ул. „Георги С. Раковски“, поради скорост несъобразена с интензивността на движението самокатастрофира в бордюр и стълб на светофар от дясно на платното за движение. С горното Д. Н. М. нарушил чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, поради което и на основание чл. 179, ал. 2, пр. 1 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 200 лева.

Постановлението е обжалвано в срок от Д. Н. М., който в подадената жалба моли атакуваното НП да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. В жалбата и в с. з., посредством процесуален представител, се оспорват направените в АУАН и НП фактически констатации, както и приетата правна квалификация. Не била извършена обективна проверка по подаденото срещу АУАН възражение. По същество се изтъква, че жалбоподателят се движил по път с предимство, преминавайки през кръстовището на зелен сигнал на светофара, когато от крайната успоредна дясна лента на бул. „В. Левски“ водач на МПС с рег. № СВ №№№№ ВН предприел забранена маневра ляв завои, излизайки от съседната, дясна за жалбоподателя лента, при което внезапно се оказал напречно пред неговия автомобил. Това създадо неочаквана и невъзможна за предвиждане критична ситуация. Жалбоподателят бил поставен пред неизбежна перспектива да удари буса в областта на левите врати и така да нарани тежко водача му, както и самият той да пострада. Същевременно през платното вляво на ул. „Раковски“ в същия момент преминавала

пешеходка, което не позволявало на жалбоподателя да завие остро наляво по улицата и така да избегне удара в бордюра и стълба. В жалбата се посочват свидетели – очевидци на инцидента, както се представя и оптичен носител, съдържащ видеозапис от произшествието, свален от видеорегистратор, монтиран в автомобила на жалбоподателя. Възразява се, че действията на жалбоподателя не били поради несъобразяване с интензивността на движението, а поради неправомерната и непредвидима маневра, предприета от другия водач, като настъпилите материални щети били несравнимо по-леки и маловажни от възможните последици за здравето на двамата водачи, които били предотвратени благодарение на спасителната маневра от жалбоподателя. В с. з. се допълва, че поведението на жалбоподателя не разкривало обществена опасност. Претендират се разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева.

Административно наказващият орган, редовно призван, не изпраща представител.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, приема за установено следното:

1. По допустимостта на жалбата. Жалбата е подадена в срок и е допустима.
2. Относно нарушението на процесуалния закон.

Разглеждайки обжалваното наказателно постановление и актът, въз основа на който същото е било издадено, съдът намира, че не са налице съществени нарушения на процедурата по издаването им по ЗАНН. Налице са достатъчно пълни и точни описания на нарушенията; актът и наказателното постановление съдържат всички реквизити, изисквани от ЗАНН; издадени са от компетентни за всяко от действията съответни органи (видно от приложено заверено копие на Заповед № 8121к-13180 от 23.10.2019 г. на министъра на ВР; заверено копие от Акт за встъпване в длъжност от 29.10.2019 г. и Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 на министъра на ВР – всичките относно компетентността на АНО Гургана Борисова, както и заверено копие от Заповед № 513з-5070 от 21.07.2015 г. на директора на СДВР относно компетентността на актосъставителя В. Д.); налице е съответствие между текстовата част на АУАН и тази на НП; нарушението и обстоятелствата около твърдяното му извършване се посочени по достатъчно ясен и непротиворечив начин, тоест не се констатира нарушение по чл. 40, 42 и 57 от ЗАНН.

3. Относно приложението на материалния закон.

от фактическа страна:

По делото е установено като безспорно следното:

Жалбоподателят Д. Н. М. на 07.09.2022 г., около 16:10 часа, в гр. София, по бул. „В. Левски“, управлявал л. а. Фолксваген Пасат с рег. № СВ №№№№ НМ, регистриран на „АЛД Аутомотив“ ЕООД, с посока на движение от ул. „Ген. Скобелев“ към бул. „Патриарх Евтимий“. Същият излизал от тунела под НДК приближавайки кръстовището с бул. „Георги С. Раковски“, движейки се в крайна дясна лента за направо. Светофарната уредба, регулираща кръстовището с ул. „Георги С. Раковски“, позволява движение направо и наляво за излизащите от тунела по бул. „В. Левски“ автомобили, както и само направо за спускащите се по успоредната и отделна от тунела дясна лента, идваща от бул. „Фритьоф Нансен“ и вливаща се в бул. „В. Левски“.

При зелен сигнал на светофара жалбоподателят М. предприел навлизане в горепосоченото кръстовище, когато внезапно и напречно пред него навлязло МПС с рег. № СВ №№№№ ВН, извършващо забранена маневра ляв завои от успоредната спускаща се от бул. „Фритьоф Нансен“ крайна дясна лента към ул. „Георги С. Раковски“. Поради близостта на другото МПС и предвидимия удар в шофьорската му врата, жалбоподателят извил волана наляво, поради което пресякъл по диагонал кръстовището и, избягвайки сблъсък в другото МПС, се ударил в бордюр и стълб на светофар от отсрещната страна на кръстовището, непосредствено преди подлеза за пешеходци.

Инцидентът бил наблюдаван и възприет от свидетелите М. М. и А. Ц., които по същото време се намирали в заведението „Бай Дъ Уей“, позиционирано отляво на кръстовището, считано посоката на движение на автомобила на жалбоподателя. Посочените свидетели не се познавали с жалбоподателя и сами му предоставили координатите си, след като възприели поведението на другия водач на буса (според св. М. бил възпитано момче, което се извинило, а според св. Ц. – с леко арогантно поведение, като се извинил едва след като бил приканен за това от свидетеля) и обстоятелството, че същият спрял и се поинтересувал какво е състоянието на жалбоподателя след сблъсъка в стълба.

от правна страна и по доказателствата:

Така установената фактическа обстановка се доказва от събраните на съдебното производство гласни доказателства – от показанията на свидетелите М. М. и А. Ц., от приобщените на съдебното следствие писмени доказателства (декларация от Д. М., скица и протокол за ПТП № 183544 от 07.09.2022 г.), както и от осъществения в рамките на съдебното следствие оглед на съдържанието на оптичен носител, съдържащ видеозапис от произшествието, свален от видеорегистратор, монтиран в автомобила на жалбоподателя.

Показанията на свидетелите са в достатъчна степен обстоятелствени, хронологично подредени, логични, вътрешно непротиворечиви и абсолютно кореспондиращи помежду си, поради което следва да бъдат кредитирани изцяло. Следва да се посочи, че за разлика от актосъставителя и другия вписан в АУАН свидетел (дошли на мястото на ПТП значително време след случването му), разпитаните на съдебното следствие двама свидетели са непосредствени очевидци на инцидента и на поведението на двамата водачи след това, като няма никакви аргументи техните показания да бъдат определени като заинтересовани или предубедени, доколкото нито един от двамата свидетели не е в каквито и да е близки отношения с жалбоподателя. Установеното с гласни доказателства е еднопосочно с установеното от приобщените писмени доказателства, които също следва да бъдат кредитирани, както и с фактите, възприети при огледа на оптичния носител. От възприетото при този оглед за съда, дори и без необходимостта от експертни познания, не възникват никакви съмнения, че записът се отнася именно до процесния инцидент, както и относно неговата автентичност и липса на данни за манипулация.

С оглед така установената фактическа обстановка, съдът констатира, че на жалбоподателя М. е предявено административно нарушение на разпоредбата на чл. 20, ал. 2

от ЗДВП (*«Водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с ... с характера и интензивността на движението, ... за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението»*). Констатациите на актосъставителя и АНО обаче са неправилни и прибързани, доколкото са изготвени без изследване на фактическата обстановка и при игнориране на представените от жалбоподателя възражение и доказателства. Под „съобразяването с интензивността на движението“ и с „предвидимо препятствие“ законодателят има предвид усложнена пътна обстановка, която е вследствие на интензивен трафик или потенциална опасност от ПТП, поради включване на участници в движението в пътното платно от различни посоки (каквото е едно кръстовище), но при положение, че не само конкретният водач, но и всички останали участници в движението спазват правилата за движение. Не може да се очаква предвидимост на драстично нарушение на правилата за движение от страна на други водачи, каквото в случая е осъществил водача на МПС с рег. № СВ №№№№ ВН, който, освен че не пропуска движещите се с предимство отляво на него автомобили, извършва забранена маневра ляв завой от успоредната спускаща се от НДК крайна дясна лента, при положение, че излизащият от тунела автомобил на жалбоподателя не е имал видимост към автомобилите, движещи се по тази лента. Съобразно препращащата разпоредба на чл. 11 от ЗАНН, действията на водача М., довели до завиване наляво и удар в отсрещния бордюр и стълб, от житейска гледна точка могат да бъдат окачествени като спасителна маневра, избягнала поражения за живота и здравето на водачите на двата автомобила, а от правна гледна точка, като „крайна необходимост“ по смисъла на чл. 13, ал. 1 от НК (*„Не е общественоопасно деянието, което е извършено от някого при крайна необходимост - за да спаси държавни или обществени интереси, както и свои или на друго лице или имотни блага от непосредствена опасност, която деецът не е могъл да избегне по друг начин, ако причинените от деянието вреди са по-малко значителни от предотвратените“*), което изключва както обществената опасност на деянието, така и виновното поведение. Последното налага атакуваното НП да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

Предвид отмяната на атакуваното НП, искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение се явява основателно по аргумент на действащата към датата на изготвяне на настоящия съдебен акт разпоредба на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН. Видно от приложения договор за правна защита и съдействие, на адв. М. от САК е заплатен хонорар в размер на 500 лева, който не се явява прекомерен спрямо стандартите, заложиени в относимата разпоредба на чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от [Наредба № 1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения](#), доколкото делото се отличаваше с известна фактическа сложност, налагаща събирането на допълнителни доказателства и осъществяването на оглед на ВД в рамките на съдебното следствие. В тази връзка, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева, платими от СДВР.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 22-4332-026447/15.12.2022 г., издадено от Гергана Владимирова Борисова - началник група към отдел „ПП” при СДВР, на Д. Н. М..

ОСЪЖДА, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, СДВР да заплати на Д. Н. М. сумата от 500 лева, представляващи разноси за адвокатско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Административен Съд – София-град в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____